

[Ministeren for Handel, Industri og Søfart.]

derfor fortsat være rimeligt at forhindre Indførsel af Sagomel, idet en saadan Indførsel i høj Grad vilde eliminere de Hensyn, man har at varetage gennem Kartoffelmelsordningen.

Jørgen Gram: Man kan vel gaa ud fra, at naar det ærede Medlem Hr. Jens Møller, upaataalt af den højtærede Formand, fik Lov til at komme med en hel historisk Udredning af sønderjyske Forhold, var dette en vis Goodwill fra Formandens Side

Formanden: Jeg gør opmærksom paa, at det ærede Medlem Hr. Jens Møller er Ordfører for et Parti, og at han ifølge denne Stilling har Adgang til at udtale sig, saaledes som sket er; der har ikke været Tale om nogen Favorisering eller noget som helst andet, det er ganske lige ud ad Landevejen i Henhold til Forretningsordenen.

Jørgen Gram: Angaaende den kulturelle Behandling af det tyske Mindretal har den ærede Taler ingen Grund til Kritik. De Problemer, det ærede Medlem omtalte, er ikke nye, de er Gang paa Gang blevet drøftet og belyst, baade samlet og under Behandlingen af de forskellige Lovforslag, der har været fremme her i Tinget. Det eneste opsigtsvækkende i det ærede Medlems Fremstilling var dette, at medens Tyskland pure frikendtes som Aarsag til, at de økonomiske Tilstande er saaledes, som bl. a. jeg ofte har skildret dem, fik Danmark tildeelt hele Skylden; her kunde det ærede Medlem ikke engang strække sig til at sige, saaledes som han har gjort det i Omtalen af det tidligere Tilhørsforholds Indflydelse, at Skæbnen havde spillet ind. Jeg maa paatale og gaa imod denne ensidige og urigtige Fremstilling.

Jeg skal ikke her gaa ind paa det ærede Medlems Paastande og Krav, det er Tiden ikke til, og jeg har ogsaa kun den hørte Tale at gaa ud fra, men jeg ønsker at sige, at naar det ærede Medlem vil rette Brod mod Danmark paa den sønderjyske Befolknings Vegne, saa kan han allerhøjest tale paa de 15—16 pCt.s Vegne af Vælgerne i Sønderjylland; hele den øvrige sønderjyske Befolkning vender sig derimod. Ogsaa jeg og mit Parti ligesom andre ønsker Udviklingen i økonomisk som i andre Henseender støttet og fremmet i den Retning, at det danske Sønderjylland ikke paa Grund af sin Beliggenhed og de historiske og øjeblikkelige Virkninger af Beliggenheden skal

bære tungere Byrder end det øvrige Land. Jeg kan forsikre, at den sønderjyske Befolkning baade i Fortiden har haft og i Fremtiden vil have aarvaagne Repræsentanter her i Tinget i de forskellige Partier, valgt af den danske Befolkning, og heldigvis findende Forstaaelse inden for alle Partier.

Nylig har vi faaet den sønderjyske Rentelettelseslov forlænget. Det blev ved den Lejlighed antydet af den høje Regering, at der fandt Forhandlinger Sted angaaende Fremtidslinierne i Sønderjylland. Jeg vil her henstille til Regeringen, at der ingen Afvikling finder Sted, før Virkningerne af tidligere skadelig Udvikling er helt elimineret.

Det ærede Medlem Hr. Jens Møller kom med et Par Paastande og Krav, som jeg afgjort maa vende mig imod. Det ærede Medlem ønskede, at hele den danske Landbrugsudførsel skulde lægges hen til det tyske Marked, saa vidt jeg forstod. Vi Landborepræsentanter, der ved de ofte givne Lejligheder har talt for en udvidet Samhandel med Tyskland, saa vidt det under de givne Forhold var muligt, vil ogsaa gøre dette fremtidig, men jeg siger saa tydeligt, som det overhovedet er muligt, at vi aldrig vil gøre det, saafremt vi derved ikke kan oprettholde vort absolutte Hovedmarked, England. Dette Marked ønsker vi at beholde og betjene i fuld Udstrækning som hidtil. Det ærede Medlem Hr. Jens Møller maa vide, at den danske Landbefolkning og det danske Samfund staar afgjort paa det Standpunkt.

Dernæst vil jeg paa den danske sønderjyske Befolknings Vegne give Udtryk for det modsatte af det ærede Medlem Hr. Jens Møllers Udtalelser paa et andet Omraade, det militære Værn. Paa dette Punkt staar det ærede Medlem Hr. Jens Møller modsat de højeste Embedsmænd i Tyskland, som gentagne Gange har givet Udtryk for, at Tyskland godt forstod, at vi maatte have et militært Værn, og at ogsaa de ekstraordinære Indkaldelser var fuldt forklarlige. Selvfølgelig maa vi da paa det eneste Sted, hvor vi har en Landegrænse mod et andet Land, have en Part af dette Værn placeret dør; dette er militært selvfølgelig, og dette kræver de 85 pCt. af den sønderjyske Befolkning. Det ærede Medlem Hr. Jens Møller kan paa intet Omraade — det er ogsaa sagt af andre —, men mindst af alle her tale paa den sønderjyske Befolknings Vegne; der er ikke Skygge af militære Foranstaltninger, der peger derhenimod, at vi ser Tyskland som Angriber mod Dan-